U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce: **J. K.,** zastoupeného Mgr. Markétou Zázvorkovou Malou, advokátkou se sídlem AK J. Průchy 1915, Most, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, Praha 5, o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 23. 4. 2009, č. j. X, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31. 5. 2010, č. j. 16 Cad 32/2009 – 55,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

V záhlaví uvedeným rozsudkem zamítl krajský soud žalobu podanou žalobcem proti rozhodnutí žalované, jímž mu nebyl přiznán plný invalidní důchod. Rozsudek byl doručen žalobci do vlastních rukou dne 24. 6. 2010.

Podáním ze dne 14. 7. 2010 požádal žalobce o opravu rozsudku z toho důvodu, že některé pasáže odůvodnění jsou špatně čitelné a některé se pravděpodobně netýkají jeho případu. Bez možnosti přečíst si celé odůvodnění a bez vyjasnění namítaných nesprávností není schopen podat odůvodněnou kasační stížnost.

Tomuto podání krajský soud vyhověl a provedl příslušnou opravu odůvodnění. Učinil tak formou opravného usnesení, které vydal dne 20. 10. 2010 a doručil zástupkyni žalobce dne 25. 10. 2010.

Proti rozsudku krajského soudu ve znění opravného usnesení pak podal žalobce dne 8. 11. 2010 kasační stížnost z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst.1 písm.a) a b) s. ř. s. a požadoval jeho zrušení a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení.

Po zhodnocení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost byla žalobcem podána opožděně.

Podle § 54 odst. 4 s. ř. s. předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku rozsudku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení.

V projednávané věci není sporu o tom, že samotný rozsudek krajského soudu byl žalobci doručen dne 24. 6. 2010, lhůta k podání kasační stížnosti tedy uplynula dne 8. 7. 2010. Zodpovědět je třeba pouze otázku, zda vydáním opravného usnesení krajského soudu ze dne 20. 10. 2010 a jeho doručením dne 25. 10. 2010 zástupkyni žalobce počala lhůta k podání kasační stížnosti běžet znovu. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že tomu tak není. Výše citované ustanovení § 54 odst. 4 s. ř. s. vyhrazuje vydání opravného usnesení pouze pro ty případy, kdy se provádí oprava výroku rozsudku. Jen na takovouto situaci pak dopadá pravidlo o novém počátku běhu lhůty k podání kasační stížnosti zakotvené v citovaném ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. Uvedená úprava je konsekventní s obdobnou úpravou obsaženou v ustanovení § 204 odst. 1 o. s. ř., věta druhá, kde se pro účely počítání lhůt k odvolání uvádí dokonce výslovně, že bylo-li vydáno opravné usnesení týkající se výroku rozhodnutí, běží tato lhůta znovu od právní moci opravného usnesení.

V projednávaném případě učinil krajský soud opravu odůvodnění svého rozsudku. Takovéto opravy by měly být dle zákona prováděny pouze neformálně, zpravidla na vráceném opisu doručeného rozsudku. Krajský soud zvolil pro provedení opravy nad rámec zákona „vyšší“ formu, tj. formu opravného usnesení, což zajisté samo o sobě není zásadní chybou, opravné usnesení vydané za takovýchto okolností však nový počátek běhu lhůty k podání kasační stížnosti nezakládá. Právní názor ve stejném duchu, byť za poněkud odlišných okolností, Nejvyšší správní soud již v minulosti vyslovil, a to v rozsudku ze dne 21. 2. 2007 č. j. 4 Ans 3/2006 – 122. Tento rozsudek prošel i testem ústavnosti, neboť Ústavní soud se ve svém usnesení ze dne 12. 6. 2008 sp. zn. II. ÚS 1213/2007 s uvedeným názorem ztotožnil a ústavní stížnost v části, v níž se dotýkala této otázky, jako zjevně neopodstatněnou odmítl.

Přisvědčit pak nebylo možno ani tvrzení žalobce, že mu nesprávnosti odůvodnění bránily v řádném podání kasační stížnosti. Tou je totiž nutno napadnout především výrok rozsudku, což je ostatně také jedním z důvodů, proč zákon upravuje nový počátek běhu lhůty k podání kasační stížnosti v případě vydání opravného usnesení. V daném případě byl však výrok jednoznačný a žádná oprava v něm prováděna nebyla. Nejasnosti odůvodnění uváděné žalobcem pak rozhodně překážku k podání kasační stížnosti nepředstavovaly, koneckonců žalobce, pokud už pominul ratio decidendi napadeného rozsudku, jímž byl závěr o míře poklesu jeho schopnosti soustavné výdělečné činnosti na základě posudku PK MPSV pracoviště Ústí nad Labem ze dne 22. 10. 2009, mohl kvůli nim namítnout v krajním případě jako kasační důvod i nepřezkoumatelnost tohoto rozsudku.

Kasační stížnost žalobce předaná k poštovní přepravě dne 8. 11. 2010 tak byla uplatněna po uplynutí zákonem stanovené lhůty, Nejvyšší správní soud ji proto jako opožděnou podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 16. února 2011

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda

senátu